

Zpráva úseku mediálního práva o stavu soudních sporů a správních řízení za rok 2016

Úsek mediálního práva působí v České televizi od roku 2012 za účelem zajišťování právní služby v České televizi v oblasti mediálního práva. Jde především o oblast norem veřejného práva jako je např. zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Dále oblast práva soukromého, a to především právo na ochranu osobnosti a právo na ochranu pověsti právnické osoby. Nelze rovněž opominout výklad sporných problémů, které vznikají při aplikaci Kodexu České televize. Činnost je velice různorodá a spočívá zejména v zastupování České televize před Radou pro rozhlasové a televizní vysílání a jiným správními orgány, zastupování před soudy všech stupňů, a to jak ve správním soudnictví, tak před civilními soudy, v jednání s protistranou, v právní podpoře na ochranu zdrojů informací, v konzultační činnosti uvnitř České televize a v neposlední řadě v činnosti metodické. Právní službu poskytoval úsek mediálního práva v roce 2016 vlastními zaměstnanci s výjimkou dvou soudních sporů, které od roku 2008 zastupuje nepřetržitě jeden externista. Ve věcech, týkajících se TS Brno a TS Ostrava spolupracoval úsek mediálního práva s příslušnými právníky studií při zajišťování podkladů.

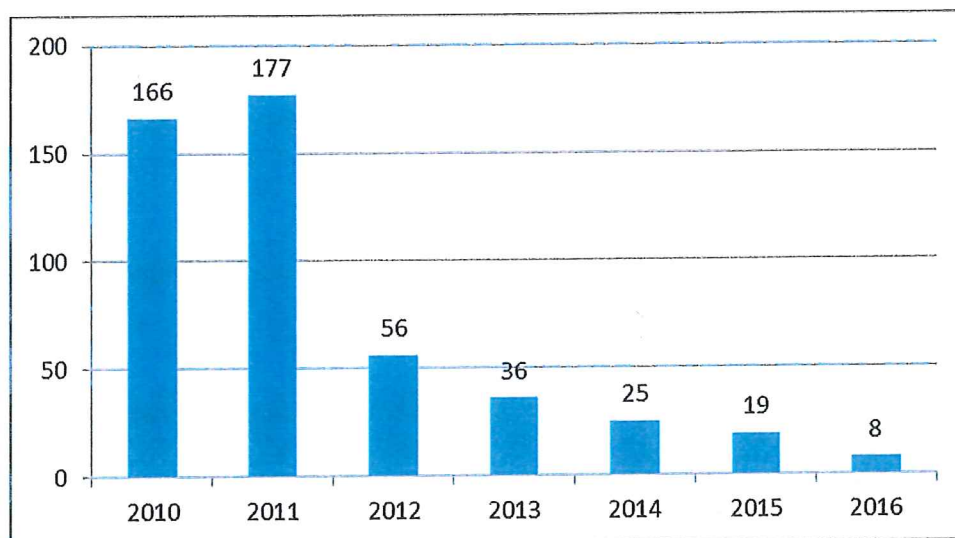
1. Agenda správních řízení, které vede Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí a následná soudní řízení ve správním soudnictví v kalendářním roce 2016

Ve vztahu k České televizi, jakožto provozovateli televizního vysílání a poskytovateli audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, je Rada pro rozhlasové a televizní vysílání ústředním správním úřadem, který vykonává státní správu v oblasti televizního vysílání a v oblasti audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Pokud Rada pro rozhlasové a televizní vysílání dospěje k závěru, že mohlo dojít k porušení povinností podle zák. č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zák. č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, nebo zákona č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, zahájí s Českou televizí správní řízení, které může být ukončeno zastavením správního řízení, uložením pokuty nebo v těch případech, kdy to zákon připouští, zastavením správního řízení s upozorněním na porušení zákona. V některých případech Rada pro rozhlasové a televizní vysílání správní řízení ani nevede a rovnou upozorní Českou televizi na porušení zákona. Česká televize má možnost napadnout rozhodnutí o uložení pokuty žalobou ve správním soudnictví.

▪ Otevřená správní řízení v roce 2016

V roce 2016 vedla Rada pro rozhlasové a televizní vysílání s Českou televizí celkem 8 správních řízení.

Počet otevřených správních řízení v roce 2016 v porovnání s roky 2010-2016

Z těchto 8 správních řízení bylo pouze jedno zahájeno v roce 2016, dvě v roce 2015, jedno v roce 2014 a čtyři v roce 2010. Správní řízení, zahájené v roce 2016 pro údajně skrytou reklamu v pořadu „Sazka mobilŠance“, skončilo uložením pokuty ve výši 300.000,-- Kč, kterou Městský soud v Praze potvrdil. Písemné vyhotovení rozsudku dosud nebylo doručeno, po doručení rozsudku zvážíme, zda podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Jedno řízení, zahájené v roce 2015 pro údajně nepatřičné zdůraznění umístěného produktu v pořadu „Polopatě“, bylo v roce 2016 zastaveno a následně uloženo upozornění na porušení zákona. Ve druhém správním řízení, zahájeném v roce 2015 pro nepatřičné zdůraznění produktu McDonald's v pořadu Hokejové poledne, uložila Rada pokutu ve výši Kč 350.000,-- a tato věc je stále předmětem přezkumu před soudy různých stupňů. Ve správním řízení, které bylo zahájeno v roce 2014 pro nepatřičné zdůraznění umístěného produktu Lenovo v pořadu „Sama doma“ uložila Rada pokutu Kč 50.000,-- , kterou soud v roce 2016 definitivně potvrdil. Čtyři správní řízení, zahájená v roce 2010, se týkala neoddělené reklamy a byla předmětem přezkumu soudu různých stupňů; v roce 2016 v návaznosti na předcházející soudní řízení, Rada správní řízení nakonec zastavila a v jednom případě uhradila náklady řízení.

Pozitivní skutečností je, že v roce 2016 stejně jako v předcházejícím roce nebylo zahájeno žádné správní řízení pro porušení povinností, jejichž účelem je ochrana fyzického, psychického, mravního vývoje dětí a mladistvých.

V souvislosti s poskytováním audiovizuální mediální služby na vyžádání nebylo zahájeno a ani vedeno s Českou televizí žádné správní řízení a nebylo vydáno žádné upozornění na porušení zákona.

▪ Upozornění na porušení zákona v roce 2016

V roce 2016 obdržela Česká televize celkem 20 upozornění na porušení zákona, z toho 19 upozornění bylo vydáno, aniž by jejich vydání předcházelo správní řízení. Z 20 upozornění na porušení zákona se 6 upozornění týkalo zařazení vulgarismů do pořadů, což je více než o polovinu méně oproti roku 2015. Jedno upozornění se týkalo nedodržení povinnosti opatřit 70% vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky pro osoby se

sluchovým postižením za rok 2015, poněvadž na programu ČT sport byl dosažen podíl 43,6%. Za rok 2016 byl na uvedeném programu dosažen podíl ve výši 77,9%, takže k nápravě došlo. Enormní úsilí České televize je zřejmé z faktu, že ještě za rok 2011 činil podíl pořadů opatřených skrytými nebo otevřenými titulky pro osoby se sluchovým postižením na programu ČT sport 4%. Jedno upozornění se týkalo nedodržení povinnosti zpřístupnit 10% pořadů pro osoby se zrakovým postižením za rok 2015, protože na programu ČT: D bylo opatřeno audiopopisy pouze 8,8 % pořadů. Pro srovnání uvádíme, že za rok 2016 byl dosažen na programu ČT: D podíl 13,7%. Faktem je, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání prakticky ztotožňuje zákonem stanovenou povinnost s povinností opatřit pořad audiopopisem a nebere v úvahu pořady, které jsou dramaturgicky záměrně vybírány tak, aby byly srozumitelné pro osoby se zrakovým postižením. Celkem 4 upozornění se týkala nedodržení objektivnosti a vyváženosti (pořad „Nedej se“, dva pořady „Události“ a pořad „Studio 6“). Zbytek upozornění se týkal různých dalších povinností.

- Vysvětlení v roce 2016

Při podávání tzv. vysvětlení postupuje Česká televize tak, že vysvětlení Radě pro rozhlasové a televizní vysílání podává příslušný šéfredaktor nebo ředitel na prvním stupni řízení po konzultaci s úsekem mediálního práva. V roce 2016 Česká televize podala k výzvě Rady pro rozhlasové a televizní vysílání vysvětlení v 19 věcech, která se převážně týkala zpravodajských a publicistických pořadů, ať již vyrobených v Praze nebo v TS Brno a TS Ostrava, nebo obchodních sdělení. Po podání dvou vysvětlení byla Česká televize upozorněna na porušení zákona; uvedená upozornění jsou zahrnuta ve výše uvedeném celkovém počtu upozornění vydaných v roce 2016.

2. Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti a ochrany dobrého jména a pověsti právnické osoby

Soudní řízení z titulu práva na odpověď, dodatečného sdělení, ochrany osobnosti, ochrany dobrého jména právnické osoby, v nichž žalovanou je Česká televize, jsou zahajována na návrh fyzické nebo právnické osoby, pokud se cítí být dotčeny sdělením, které bylo uveřejněno v televizním vysílání, a v některých případech i na webu České televize. Česká televize se o podané žalobě dozví až v okamžiku, kdy soud České televizi žalobu doručí. V roce 2016 bylo vedeno s Českou televizí celkem 35 soudních řízení včetně TS Brno a TS Ostrava, což je zhruba stejně jako v předcházejících 3 letech. K 31. 12. 2016 činila žalobci požadovaná částka v souhrnu 22 milionů Kč zaokrouhleně, což nevybočuje z průměru uplynulých tří let. V roce 2016 bylo nově zahájeno s Českou televizí devět soudních sporů v této oblasti, přičemž vesměs se jednalo o žaloby na uveřejnění odpovědi nebo dodatečného sdělení. V roce 2016 byly pravomocně skončeny 3 spory, a to na ochranu osobnosti, kdy žalobce požadoval 1 milión Kč, ve dvou případech požadovali žalobci uveřejnění odpovědi k publicistickým pořadům; všechny tyto žaloby soudy pravomocně zamítly a České televizi přiznaly náklady řízení.

3. Správní a soudní řízení v oblasti ochrany osobních údajů

V oblasti ochrany osobních údajů nebylo zahájeno ani neprobíhalo žádné správní řízení ani soudní spor.

4. Agenda volební

- V roce 2016 spolupracoval úsek mediálního práva s redakcí zpravodajství na vydání pravidel předvolebního a volebního vysílání v souvislosti s volbami do zastupitelstev krajů a do Senátu Parlamentu ČR, které se konaly ve dnech 7. a 8. října 2016 a druhé kolo voleb do Senátu 14. a 15. října 2016. Tato pravidla, včetně dodatku č. 1, vydal generální ředitel České televize s více než měsíčním předstihem. Volební pravidla byla vydána v souladu s právními předpisy a Kodexem České televize, kterým se stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Bezprostředně po vydání pravidel uspořádal úsek mediálního práva ve spolupráci se redakcí zpravodajství dva semináře za účelem seznámení se s uvedenými pravidly a principy, ze kterých vycházejí. Volební pravidla se osvědčila. Pro úplnost je třeba dodat, že jeden z kandidujících subjektů vyjádřil po skončení voleb názor, že by volební pravidla měla Česká televize vydávat s půlročním předstihem; i když šlo o názor ojedinělý, poukazujeme v této souvislosti především na Kodex České televize, který rozumně předpokládá, že pravidla mají být uveřejněna co možná nejdříve, jak je to vzhledem k oznámení termínu voleb a počtu kandidujících subjektů možné.
- V souvislosti s volbami do zastupitelstev krajů v roce 2016 podávala Česká televize vyjádření ve dvou soudních řízeních. Jednak ve věci údajné manipulace volebních výsledků v Plzeňském kraji, kde sice Česká televize nebyla přímým účastníkem soudního řízení, ale soudem byla vyzvána k podání stanoviska; soud tuto žalobu pravomocně zamítl. V další věci byla Česká televize žalována pro údajné narušení přípravy a průběhu voleb; v této věci bylo soudní řízení zastaveno a žaloba na neplatnost voleb u krajského soudu podána nebyla. V souvislosti s volbami do Senátu požadoval žalobce vyslovení neplatnosti celých voleb a po České televizi požadoval 10 milionů Kč jakožto ušlý zisk v důsledku nezvolení do funkce senátora. I v této věci se Česká televize k výzvě soudu vyjadřovala. Soud v uvedené části žalobu odmítl a přiznal České televizi paušální náhradu nákladů řízení; rozhodnutí je nepravomocné.

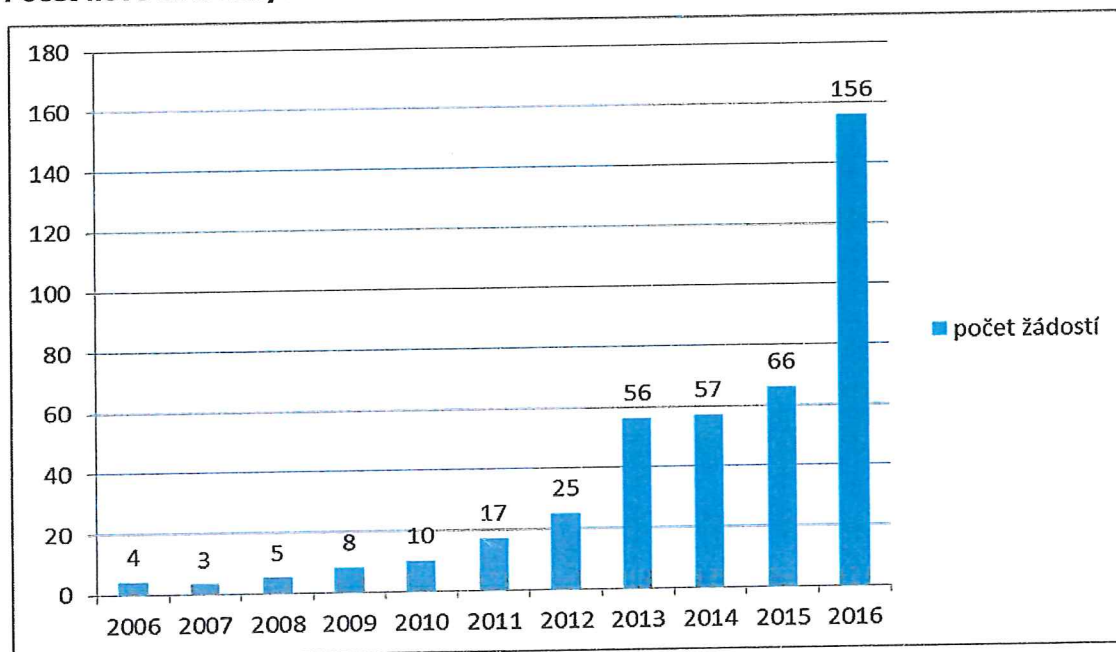
5. Agenda poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Česká televize je povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. I v roce 2016 úsek mediálního práva ve spolupráci se všemi pracovišti České televize vyřizoval žádosti fyzických a právnických osob o informace. Ve spolupráci s IT zajišťuje přístup veřejnosti k informacím, které se vztahují k působnosti České televize, a to prostřednictvím webových stránek <http://www.ceskatelevize.cz/>, písemně, elektronicky, telefonicky a osobně:

Počet obdržených žádostí o poskytnutí informace	156
<i>z toho vyřízených</i>	152
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti	20
<i>z toho rozhodnutí o odmítnutí části žádosti</i>	8
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí	5
Počet stížností podaných podle ustanovení § 16a zákona č. 106/1999 Sb.	3
Celková výše výdajů vynaložených v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb., včetně nákladů na zaměstnance České televize a nákladů na právní zastoupení	98 Kč
Počet poskytnutých výhradních licencí	0

V roce 2016 bylo České televizi doručeno celkem **156 žádostí** o poskytnutí informace, z čehož jich bylo 152 vyřízeno a 4 žádosti doručené na konci roku 2016 byly vyřízeny na začátku roku 2017. Z celkového počtu žádostí nevyřizovalo TS Brno a TS Ostrava žádnou žádost, ale obě studia spolupracovala při přípravě podkladů u několika žádostí. I v roce 2016 pokračoval růst počtu žádostí. Jestliže v roce 2006 to byly 4 podané žádosti o informace, v roce 2016 to bylo 156 žádostí. Ze 156 nově obdržených žádostí o informace v roce 2016 obdržela Česká televize 146 žádostí od fyzických osob, právnické osoby podaly celkem 10 nových žádostí.

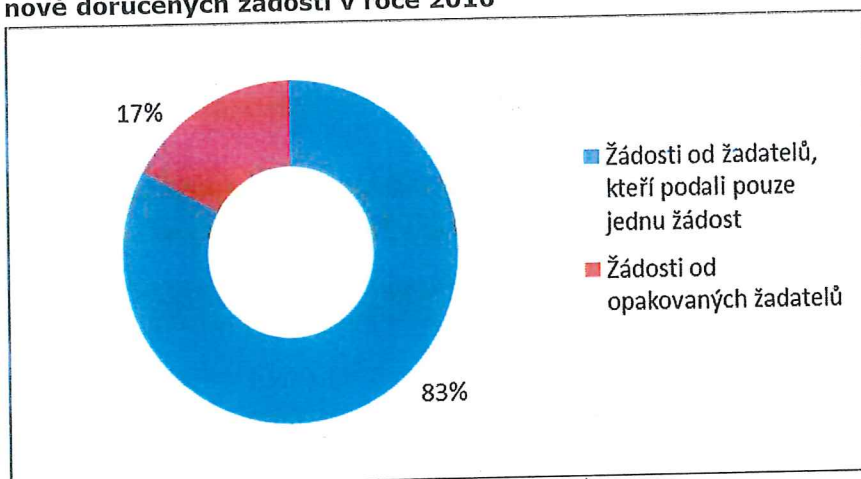
Počet nově obdržených žádostí v letech 2006 - 2016

V roce 2016 pokračoval trend žádostí tzv. opakovaných žadatelů (tj. osob, které v daném kalendářním roce podaly více než jednu žádost o poskytnutí informace), kterých bylo v tomto roce 9. Opakovaní žadatelé zaslali České televizi celkem 26 žádostí, což je po zaokrouhlení 17 % z celkového počtu doručených žádostí o informace. Mezi opakovanými žadateli existují co do počtu žádostí značné rozdíly. Česká televize např. eviduje od jedné fyzické osoby celkem pět žádostí a stejně tak od jedné právnické osoby. Ostatní

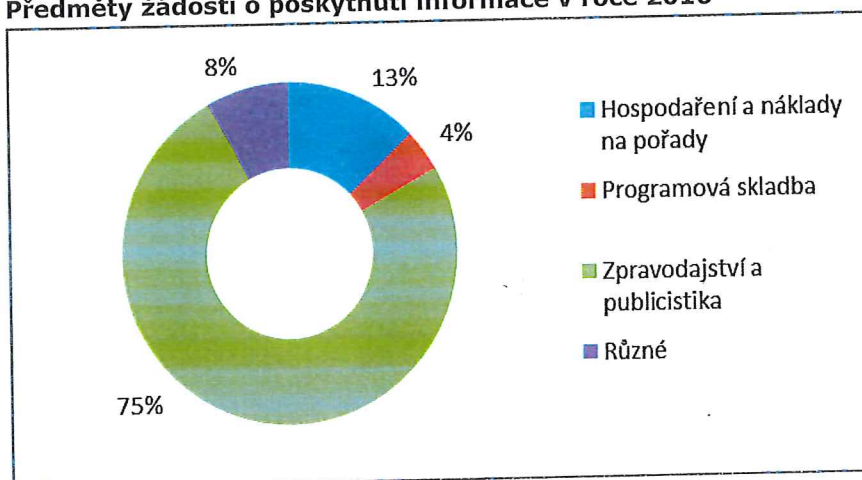
opakování žadatelé podali po dvou až čtyřech žádostech. V roce 2016 byl zároveň zaznamenán nový jev, kdy celkem 104 různých žadatelů zaslalo České televizi shodně formulovanou žádost o poskytnutí informace, což představuje 67 % žádostí podaných v roce 2016.

Procentuální podíl žádostí opakovaných žadatelů na celkovém počtu nově doručených žádostí v roce 2016

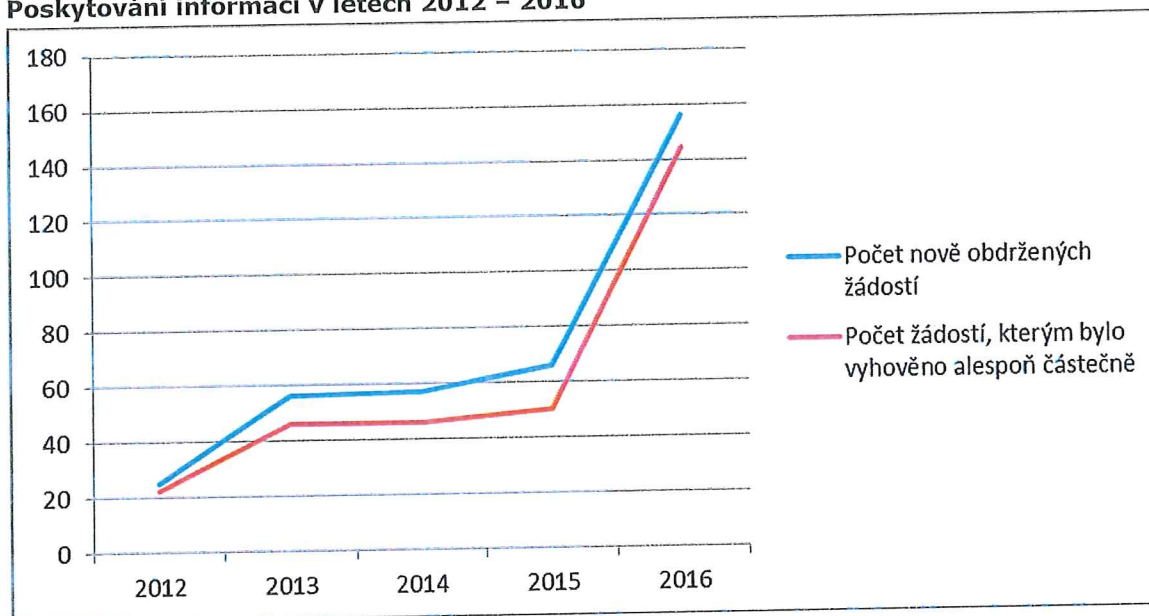
Požadované informace se týkaly různých oblastí činnosti České televize. Nejčastěji se žadatelé ptali na otázky související se zpravodajstvím a publicistikou. Značně vysoký podíl žádostí týkajících se této oblasti však ovlivnila shora zmíněná situace, kdy totožně pojatou žádost o informaci zaslalo 104 různých žadatelů (což je 90 % z celkového objemu žádostí týkajících se zpravodajství a publicistiky, znázorněném na níže uvedeném grafu). Žadatele zajímaly také informace o hospodaření České televize, nákladech na výrobu pořadů, programové skladbě či výběru televizních poplatků. Objevily se rovněž dotazy související s fungováním České televize jakožto veřejnoprávního provozovatele televizního vysílání.

Předměty žádostí o poskytnutí informace v roce 2016

Česká televize se snaží o maximální otevřenost. O tom svědčí také počet žádostí, kterým bylo alespoň zčásti vyhověno. Pokud se žadatelé domáhali poskytnutí informací, které již byly zveřejněny na webových stránkách České televize nebo ve výroční zprávě, byl jim zaslán odkaz, na němž bylo možné požadovanou informaci najít.

Poskytování informací v letech 2012 – 2016

V roce 2016 bylo podáno celkem pět odvolání proti rozhodnutím České televize, o nichž rozhodoval generální ředitel. Ve třech případech generální ředitel České televize jakožto odvolací orgán rozhodnutí České televize potvrdil a odvolání žadatelů zamítl. Ve zbývajících dvou případech generální ředitel České televize odvoláním napadené rozhodnutí změnil. Vedle toho byly v roce 2016 České televizi doručeny tři stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace. Ve dvou případech generální ředitel České televize postup vyřízení žádosti potvrdil a v jednom případě byl postup České televize částečně potvrzen, zatímco ve zbývajících části byla věc usnesením převzata a generální ředitel České televize žadatelovu žádost v této části odmítl.

Co se týká soudních sporů, v roce 2016 probíhalo celkem šest soudních řízení ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, přičemž jedno z nich na základě žaloby podané v roce 2016. V žádném z těchto sporů nebylo v roce 2016 rozhodnuto.

Česká televize pokračovala v roce 2016 ve zveřejňování informací poskytnutých na základě individuálních žádostí na webových stránkách České televize a ve vedení evidence obdržených žádostí.

6. Reflexe, nový právní rámec, trendy

Velmi důležitá je **prevence a schopnost poučit se i z malých chyb**. Úsek mediálního práva proto klade důraz na zpětnou vazbu ze strany zaměstnanců České televize, takže pokud je zjištěno porušení zákona nebo Kodexu České televize, ať již na základě vydaného upozornění, rozhodnutí o pokutě, rozhodnutí soudů, stížností fyzických a právnických osob, nebo došlo k nové právní úpravě v oblasti mediálního práva, vysvětlíme příslušným zaměstnancům, v čem pochybení spočívalo a jak mu příště předejít s cílem, aby se pochybení příště neopakovalo. Z těchto důvodů probíhaly stejně jako v předešlém roce průběžné konzultace osob zúčastněných na výrobě a vysílání ke sporným věcem z oblasti mediálního práva a rovněž specializované semináře pro zaměstnance zpravodajství a publicistiky a pro zaměstnance obchodního úseku.

Rozhodovat se se znalostí věci je velmi důležité. Do působnosti úseku mediálního práva přešla od září 2016 agenda vydávání interních předpisů a učiníme vše pro to, aby došlo k jejich zjednodušení, zpřehlednění a současně propojení s platnými právními předpisy.

Pro budoucí právní rámec je důležitá informace, že v květnu 2016 zveřejnila **Evropská komise** návrh revize Směrnice, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících **poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání s ohledem na měnící se situaci na trhu**. Tento návrh reaguje na změněné prostředí audiovizuálních médií, kde dochází stále ve větší míře ke sbližování mezi televizí a službami šířenými po internetu. Cit.: „*Subjekty televizního vysílání rozšiřují své on-line aktivity a noví účastníci, kteří nabízejí audiovizuální obsah prostřednictvím internetu (např. poskytovatelé videa na vyžádání a platformy pro sdílení videonahrávek), jsou stále silnější a soutěží o stejné publikum. Televizní vysílání, video na vyžádání a obsah vytvářený uživateli však podléhají různým pravidlům a různým úrovním ochrany spotřebitele. Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě vyzývá k modernizaci směrnice o audiovizuálních mediálních službách tak, aby tyto změny v oblasti trhu, spotřeby a technologie odrážela. To vyžaduje, aby se Komise zaměřila na oblast působnosti směrnice o audiovizuálních mediálních službách a na povahu pravidel platných pro všechny účastníky trhu (zejména pravidel podporujících evropská díla, pravidel na ochranu nezletilých osob a pravidel reklamy.*“ Cílem má být posílení ochrany spotřebitelů a nezletilých osob, zajistit rovné podmínky, zachovat integritu vnitřního trhu, zvýšit právní jistotu a zjednodušit právní rámec. S návrhem směrnice se v roce 2016 seznámily Poslanecká sněmovna a Senát Parlamentu. V Evropské unii se tedy očekávají v dohledné době v audiovizuální oblasti změny, které nejsou zanedbatelné, na které bude muset reagovat česká legislativa, a je tedy na místě určitá obezřetnost při případných novelizacích mediálních zákonů i těch, které jsou v současné době v projednávání v Poslanecké sněmovně ČR.

Z výše uvedené informace o upozorněních a uložených pokutách, které obdržela Česká televize od Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, vyplývá, že v praxi činí problém rozlišit „**nepatřičné zdůraznění produktu**“ od zákonem přípustného „umístění produktu“, které určitou propagaci dovoluje. Obtížně pochopitelné je to ze dvou důvodů – jednak platná právní úprava žádná kritéria pro posuzování nepatřičného zdůraznění umístěného produktu neobsahuje a jednak zákon obsahuje kromě nepatřičného zdůraznění produktu ještě další zákaz, a to, že umístěný produkt nesmí přímo nabádat k nákupu nebo pronájmu zboží za účelem propagace. V důvodové zprávě Evropské komise k výše uvedenému návrhu novely směrnice lze seznat, že nejde o problém, který se objevuje jen v České republice, a nastiňuje cestu, jakou by se mohla legislativa ubírat, cit.: „*Pravidlo, že produkt by neměl být nepatřičně zdůrazňován se v praxi ukázalo jako obtížně uplatnitelné. Navíc omezuje využívání umístění produktu, které aby bylo schopno vytvářet hodnotu, již ze své podstaty předpokládá určitou úroveň zdůraznění expozice produktu. Požadavky na pořady obsahující umístění produktu by se tedy měly zaměřit na to, aby jasně informovaly diváky o existenci umístění produktu a na to, aby zajistily, že nebude dotčena redakční nezávislost poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb.*“ I nadále by však nemělo být přípustné umístění produktu v některých typech pořadů, zejm. pořadech pro děti, zpravodajských a také v pořadech spotřebitelsko-publicistických, které poskytují divákům poradenství nebo obsahují recenze týkající se nákupu služeb.

Česká televize, aniž jí to ukládá zákon, již třetím rokem pokračovala v **labellingu** pořadů. Cílem je předcházet nepředvídaným a překvapivým situacím při sledování pořadů a umožnit rodičům rozhodnout se podle individuální vyspělosti dítěte a hodnot, které uznávají, zda dítěti povolí pořad sledovat či nikoliv. Česká televize používá piktogramy věku 8+, 10+ na programu ČT: D a piktogram 15+ na ostatních programech. Sleduje tyto závadné prvky: Násilí, děsy, sex, alkohol, drogy a vulgarismy. V této souvislosti je třeba dodat, že v případech, kdy bylo doručeno České televizi upozornění na porušení zákona týkající se vulgarismů, byl vždy pořad označen piktogramem 15+. V roce 2016 došlo v rámci jednací skupiny pro labelling Asociace televizních organizací (jejíž členem Česká televize je) ke shodě ohledně věkových skupin a závadných prvků, které budou sledovány a budou podléhat samoregulaci. Ještě v roce 2016 Asociace televizních organizací zadala ke zpracování dotazník, který má umožnit televizním stanicím klasifikovat podle objektivních kritérií pořady, zda jsou vhodné pro nezletilé či nikoliv. Vytvořená kritéria budou oponována odborníky z oblasti lékařství, adiktologie, psychiatrie, psychologie a pedagogiky. Kromě toho bude dotazník předmětem připomínkování komise pro labelling, kterou zřídil v roce 2013 generální ředitel České televize a která je složena ze zaměstnanců – odborníků napříč obory v České televizi.

V roce 2016 nabyl účinnosti zákon č. 180/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů a další související zákony. Došlo tak ke změně zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a nadále již mj. nelze v době od 6,00 do 22,00 hodin zařazovat do vysílání **humánní léčivé přípravky nebo doplňky stravy na podporu sexuální výkonnosti**. Česká televize uvedenou změnu respektuje a v těch případech, kdy platnost uzavřených smluv přesahovala období účinnosti uvedeného zákona, výkonný ředitel ČT sport operativně dohodl se zadavateli obchodních sdělení náhradní řešení.

V roce 2016 nabyl účinnosti zákon č. 183/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Podle uvedeného zákona právnické osoby trestně odpovídají za **trestný čin pomluvy**. Pro praxi v České televizi, která se chová odpovědně, má význam ustanovení o tom, že právnická osoba se trestní odpovědnosti zproští, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila.

V roce 2016 byl publikován ve Sbírce zákonů zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, který nově definuje pojem hazardní hry. V souvislosti s ustanovením, týkajícím se sázky, vznikly určité nejasnosti s operátory, kteří zajišťují **hlasování** prostřednictvím **textových zpráv** za jimi požadovanou cenu, ale očekáváme, že věc se v prvním čtvrtletí roku 2017 vyjasní; do té doby mají možnost diváci hlasovat přes internet. V návaznosti na uvedený zákon nabyl účinnosti zákon č. 188/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her. Uvedený zákon dopadá i na Českou televizi, protože stanoví některé **nové povinnosti při vysílání obchodních sdělení** na hazardní hry.

V Praze dne 31. ledna 2017

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí úseku mediálního práva